

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 207. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500967391056/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

en voxen Kat; thi ogsaa ved denne Forandring maa en heel Mængde Krumspring ophøre, der syntes at hentyde paa en høiere Flugt.«

»Ja, alle slige Kattespring høre nok til de brødløse Kunstner,« sagde den gamle Greenwood, der denne Gang ligeledes var tilstede, »og dertil hører vel ogsaa den største Deel af de Sange, som min Steddatter synger; men dog kan det være, at jeg ikke forstaaer mig derpaa.«

»Brødløse Kunstner!« raabte Advokaten, »det veed De meget vel, at det ikke er, Hr. Greenwood. Lad hende blot komme til Europa, saa vil det snart vise sig, men det forstaaer sig, til Europa maa hun, der alene kan hendes Stemme faae den rette Uddannelse, her kan det ikke skee.«

»Ja, ja, men dertil hører mange Penge, og hvor skal vi faae dem fra?« spurgte Hr. Greenwood.

»Ei, De er jo dog en rig Mand, Hr. Greenwood, det nytter ikke at negte det.«

»Ak, hvem kan sige, om han er rig eller ikke rig i denne Tid, Hr. James Gray! den ene Debitor bliver jo insolvent efter den anden.« Med disse Ord vendte Greenwood sig om og gik ud af Værelset.

»Mener De da, at Frøken Lauras Stemme kan blive skjønnere, end den nu er?« spurgte Fulton.

»Idetmindste kan den blive mere øvet, mere udviklet, mere sikker; og naar det er skeet, da kan hun maaskee vinde ligesaa mange Penge ved sin Stemme, som den gamle Greenwood ved sin Aager og ved den høie Rente, han tager af sine Debitorer, og det veed ogsaa den gamle Knark meget godt, uagtet man ikke skulde troc det efter den Tale, han fører.«